

වාලක රසායනය

එනැම රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක ප්‍රතික්‍රියක රසායනික විපර්යාසයකට ලක් වීමක් සිදුවේ. එම රසායනික විපර්යාසයකට ලක්වන චේගය එක සමාන හෙවත් එක සමාන සිසුතාවයකින් සිදු නොවේ. එනම් විවිධ රසායනික ප්‍රතික්‍රියා වලට ප්‍රතික්‍රියා වලට එකිනෙකට වෙනස් සිසුතා පවතී.

උදාහරණ ලෙස

- තනුක HCl අම්ල අඩංගු කැකැරුම් නාලයක් තුළට Zn කැබලි කිහිපයක් එකතු කළ විට HCl සහ අතර Zn ප්‍රතික්‍රියාවෙන් වායු මූඛුල් ලෙස H_2 ජීව වේ. කෙටි කාලයකදී මෙම ක්‍රියාවලිය අවසන් වේ.
- යකඩ මල බැඳීම රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක් වන අතර එය ඉතා දිර්ස කාලයක් පුරා සිදුවේ.

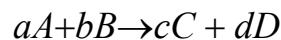
මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ ඇතැම ප්‍රතික්‍රියා සඳහා අනුරුප විපර්යාසය ඉක්මනින් සිදුවන අතර ඇතැම ප්‍රතික්‍රියා සඳහා අනුරුප විපර්යාසය සිදුවීමට විපර්යාසය සිදු වීමට යම් කාලයක් ගත වන බවයි. රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවල සිසුතාවය හා එය රඳා පවතින සාධක පිළිබඳ අධ්‍යායනය වාලක රසායනය ලෙස හැඳින්වේ. වාලක රසායනය පිළිබඳව දැනුවත් වීමෙන් රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාවය සඳහා බලපාන සාධක හා ආර්ථික වගයෙන් ප්‍රයෝගනවත් හා ලාභඥයක අයුරින් එම ක්‍රියාවලිය සැලසුම් කර ගැනීමට හැකියාව ලැබේයි.

රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාවය

ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාවය යනු එකක කාලයක් තුළදී සංසටකවල සිදුවන සාන්දනයේ වෙනස් වීම වේ.

$$\text{ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාවය} = \frac{\text{ප්‍රතික්‍රියාක හේ ප්‍රතිඵල වල සාන්දන වෙනස}}{\text{සලකන ලද කාලය}}$$

පහත ප්‍රතික්‍රියාව සිලකන්න

$$A \text{ සාලේක්ෂව සිසුතාවය} = \frac{\Delta C_A}{\Delta t}$$

$$B \text{ සාලේක්ෂව සිසුතාවය} = \frac{\Delta C_B}{\Delta t}$$

$$C \text{ සාලේක්ෂව සිසුතාවය} = - \frac{\Delta C_C}{\Delta t}$$

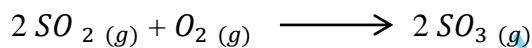
$$D \text{ සාපේක්ෂව සිසුතාවය} = - \frac{\Delta C_D}{\Delta t}$$

- ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදුවීමේදී කාලය සමග ප්‍රතික්‍රියක වල සාන්දුනය අඩුවන අතර ප්‍රතිඵලවල සාන්දුනය වැඩි වේ.
- ප්‍රතික්‍රියක වල අවසන් සාන්දුනය, ආරම්භක සාන්දුනය වඩා අඩු වන නිසා ප්‍රතික්‍රියක වල වලට සාපේක්ෂව සාන්දුන වෙනස සංණ අගයක් වන නිසා ප්‍රතික්‍රියක වල වලට සාපේක්ෂව සිසුතාවය සඳහාද සංණ අගයක් ලැබේ.

ප්‍රතික්‍රියාවක මධ්‍යනා සිසුතාවය

$$\frac{\Delta C_A}{\Delta t} = \frac{\Delta C_B}{\Delta t} = - \frac{\Delta C_C}{\Delta t} = - \frac{\Delta C_D}{\Delta t}$$

පහත ප්‍රතික්‍රියාව සලකන්න

ප්‍රතික්‍රියාව ආරම්භ වි තත්පර 10 ව පසු සැදුන SO₃ වායු ප්‍රමාණය 1mol dm⁻³ වේ. එම කාලය තුළ O₂ වැයවීමේ සිසුතාව කොපමෙන්ද?

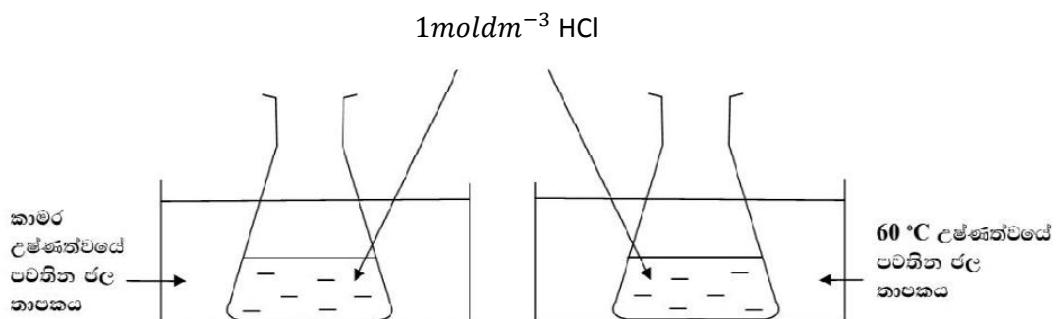
ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාව කෙරෙහි බලපාන සාධක

- උෂ්ණත්වය
- සාන්දුණය (පිචිනය)
- හෝතික ස්වභාවය (ප්‍රතික්‍රියකවල පෘත්‍යේක වර්ගභාවය)
- උත්ප්‍රේරක

ඉහත සාධකවල බලපැම නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහා පහත සඳහන් පරීක්ෂණ සිදු කළ හැකිය.

- ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාව කෙරෙහි උෂ්ණත්වය බලපාන බව ආදර්ශනය කිරීම

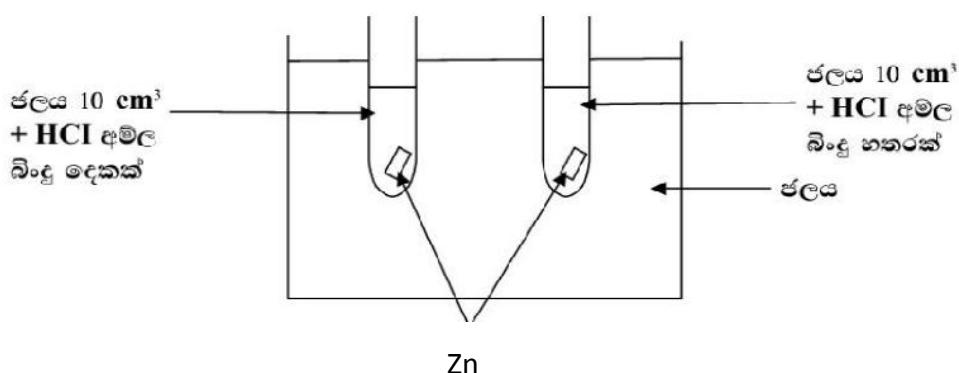
මේ සඳහා පහත පරිදි උෂ්ණත්වය වෙනස් වෙනස් සමාන HCl සාන්දුනය සහිත කැකුරුම නල 2 ක් ට සමාන Zn කැබලී දෙකක් දමා ප්‍රතික්‍රියා කිරීමට සැලැස්වීම

- එවිට නිරික්ෂණය ලෙස උෂ්ණත්වය වැඩි නලයෙන් වැඩියෙන් වායු බුබුලු පිට වේ. එම නිසා උෂ්ණත්වය වැඩිවන විට සිසුතාවය ද වැඩි වේ.

ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාව කෙරෙහි සාන්දුනය බලපාන බව පෙන්වීම

මේ සඳහා රුප සටහනේ දැක්වෙන පරිදි ඇටැවුමක් සකස් කර පිරිසිදු කරන ලද 2 cm දිග Zn කැබලී දෙකක් එකතු කරන්න. නළ දෙකකට ජලය 10 cm^3 බැගින් ගෙන එක නළයකට HCl බිංදු දෙකක් ද අනෙකට බිංදු හතරක් ද දමා පරික්ෂණය කර බලන්න. (මෙහි අනෙකුත් සාධක නියත ව තබා සාන්දුනය පමණක් වෙනස් කරන්න)

- එවිට නිරික්ෂණය ලෙස සිසුතාව වැඩි නලයෙන් වැඩියෙන් වායු බුබුලු පිට වේ. එම නිසා සාන්දුනය වැඩිවන විට සිසුතාවය ද වැඩි වේ.

ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාව කෙරෙහි ප්‍රතික්‍රියකවල හොතික ස්වභාවය (පෘථිඩීක වර්ගේලය) බලපාන බව පෙන්වීම

මෙම සඳහා ඉහත පරික්ෂයේ නල දෙකට සමාන සාන්දුන සහිත HCl දුවන් එකතු කර සමාන Zn කැබලි 2ක් ගෙන එක් කැබල්ල ගෙන කුඩා කැබලි වලට කඩා පරික්ෂණ නළයකට දමන අතර අනෙක් තනි කැබල්ම අනෙක් පරික්ෂණ නළයට එකතු කරනු ලබයි.

- එවිට නිරික්ෂණය ලෙස පෘථිඩීක වර්ගේලය වැඩි නළයෙන් වැඩියෙන් වායු බුඩුලු පිට වේ.
එම නිසා පෘථිඩීක වර්ගේලය වැඩිවන විට සිසුතාවය ද වැඩි වේ.

උත්ප්‍රේරක

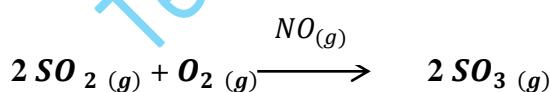
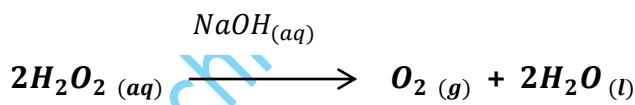
උත්ප්‍රේරක යනු ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාව වැඩි කරනු ලබන හා ප්‍රතික්‍රියාවට සහභාගී වුව ද රසායනික විපර්යාසයකට ලක් තො වන ද්‍රව්‍ය වේ.

උත්ප්‍රේරක වර්ග දෙකකි

1. සමජාතීය උත්ප්‍රේරක

ප්‍රතික්‍රියක සහ උත්ප්‍රේරක එක ම කළාපයේ පවතී නම් එම උත්ප්‍රේරක සමජාතීය උත්ප්‍රේරක ලෙස හැඳින්වේ.

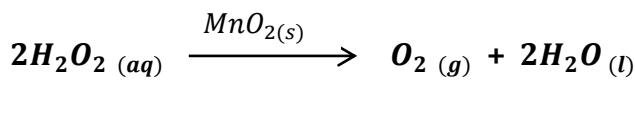
උදා:-

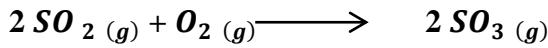

2. විෂමජාතීය උත්ප්‍රේරක

උත්ප්‍රේරක හා ප්‍රතික්‍රියක එකිනෙකට වෙනස් කළාපවල පවතින විට ඒවා විෂමජාතීය උත්ප්‍රේරක ලෙස හැඳින්වේ.

උදා:-

රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක සීසුතාව කෙරෙහි උත්පේරක බලපාන බව පරීක්ෂා කිරීම

මේ සඳහා

- කැකැරුම් නළ තුනකට 'පරිමා 20' $H_2O_2(aq)$ 10 cm^3 බැහින් ගන්න. ('පරිමා 20' යන්නෙන් අදහස් වන්නේ සම්මත උෂ්ණත්වය හා පිඩිනයේ දී $H_2O_2(aq)$ දාවණයේ එකක
- පරිමාවකින් O_2 වායු 'පරිමා 20' ක් ලැබෙන බව යි.)
- පලමු නළයට ජලය 5.0 cm^3 දී, දෙවන නළයට 0.1 mol dm^{-3} NaOH දාවණය 5.0 cm^3 දී, තෙවන නළයට $MnO_{2(s)}$ කුඩා ස්වල්පයක් දී එකතු කරන්න.
- නළ තුනෙහි වායු බුඩුලු පිටවීමේ සීසුතා සසදන්න.
- එවිට නිරීක්ෂණය ලෙස නළ වලින් වෙනස් ප්‍රමාන වලින් වායු බුඩුලු පිට වේ. එම නිසා උත්පේරක නිසා ද සීසුතාවය වෙනස් වේ.

ප්‍රතික්‍රියාවක යාන්ත්‍රණය

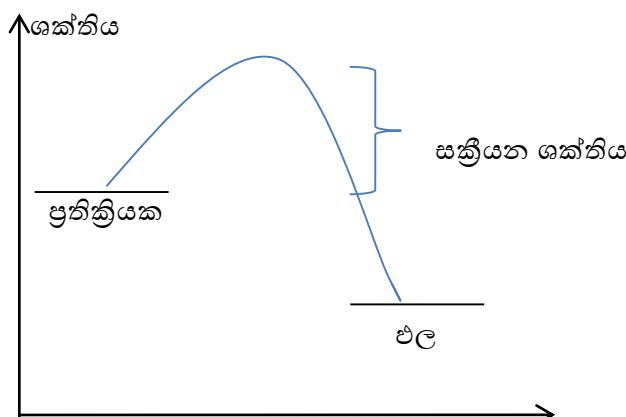
රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක ප්‍රතික්‍රියක පල බවට එල බවට පත් විමෝදී සිදු වන සරල අනුක්‍රමික පියවර ග්‍රේනීය ප්‍රතික්‍රියාවේ මාර්ගය හෙවත් යාන්ත්‍රණය ලෙස හැඳින්වේ. ප්‍රතික්‍රියාවක යාන්ත්‍රණයට අදාළව ප්‍රතික්‍රියාව සිදුවන සරල පියවර සංඛ්‍යාව මත ප්‍රතික්‍රියා ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට බෙදා දැක්විය හැකිය.

- තනි පියවර ප්‍රතික්‍රියා
- බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියා

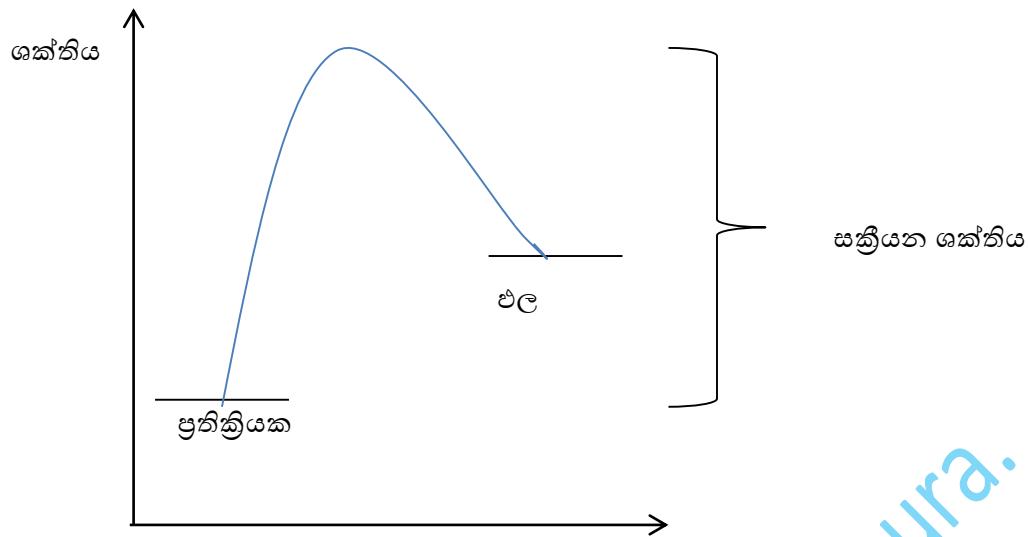
තනි පියවර ප්‍රතික්‍රියා

එක් පියවරකින් යුත්තව ප්‍රතික්‍රියා යාන්ත්‍රණයක් ඔස්සේ සිදුවන ප්‍රතික්‍රියා තනි පියවර ප්‍රතික්‍රියා ලෙස හැඳින්වේ. තනි පියවර ප්‍රතික්‍රියාවේ අදාළ පියවර සඳහා සත්‍යාගා ගක්තියක් පවතී. මෙම තනි පියවර ප්‍රතික්‍රියා ඉතා දුරුලතා මෙවා මූලික ප්‍රතික්‍රියා ලෙස හැඳින්වේ.

තනි පියවර තාප තාපදායක ප්‍රතික්‍රියාවක් සඳහා ගක්ති සටහන

තනි පියවර තාප අවශ්‍යක ප්‍රතික්‍රියාවක් සඳහා ගක්ති සටහන

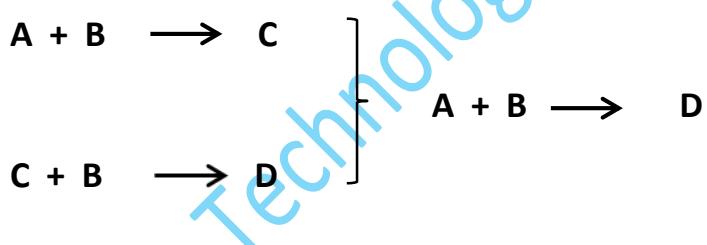

බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියා

පියවර කිහිපයකින් යුත් ප්‍රතික්‍රියා යාන්ත්‍රණයක් ඕස්සේ සිදුවන ප්‍රතික්‍රියා බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියා ලෙස හැඳින්වේ බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියාවක එක් එක් ප්‍රතික්‍රියා පියවර සඳහා සක්‍රීයන ගක්තිය බැහින් පවතී

පහත ප්‍රතික්‍රියාව සලකන්න

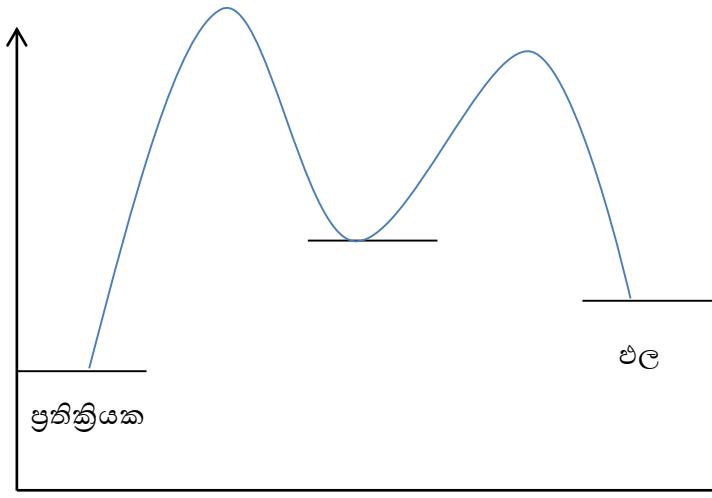
සඳහා:-

මෙය තනි පියවරේ ප්‍රතික්‍රියාවක් නොවන අතර පියවර දෙකකින් සිදුවන ප්‍රතික්‍රියාවක් වේ . මෙහිදී පළමුව A හා B එකතු වී C සැදෙන අතර දෙවන පියවරේ දී C හා B එකතු වී D නම් සංයෝගය සැදේ

- එවිට C අතරමැදි එලයක් වන අතර මෙය අවසානයේදී ඉතිරි නොවේ
- මෙවැනි බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියාවක සීසුනාවය වේගය එහි අඩංගු සෙමින් ම සිදුවන ප්‍රතික්‍රියා පියවරේ සීසුනාවය වේ

බහු පියවර ප්‍රතික්‍රියා සත්‍රීයන ගක්තිය වෙනස් වන ආකාරය පහත පරිදි ප්‍රස්ථාරිකව දැක්විය හැක ගක්තිය

ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදුවීමට සපුරා සපුරාලිය යුතු අවශ්‍යතා

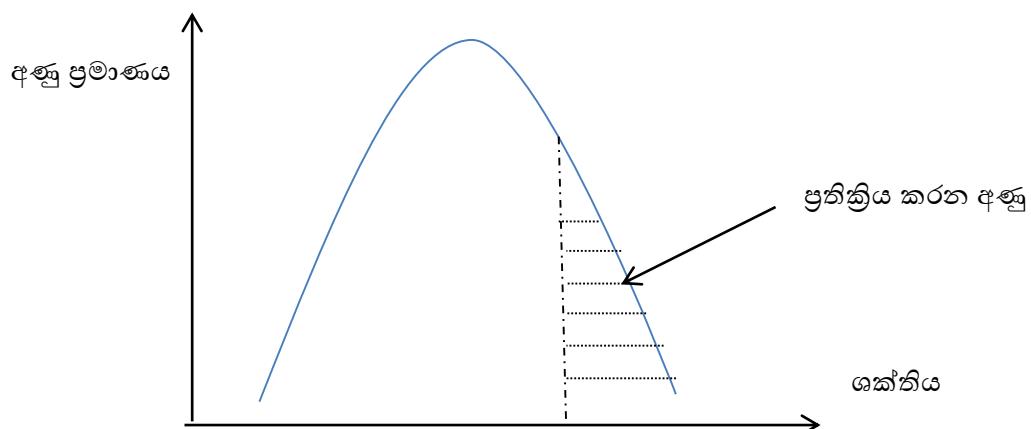
ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදුවීමට සපුරාලිය යුතු අවශ්‍යතා තුනක් ඇත

- ප්‍රතික්‍රියක අණු එකිනෙක ගැටීම
- ප්‍රතික්‍රියක අණු උච්ච නියමිත දිගාවෙන් ගැටීය යුතු ය
- සත්‍රීයන ගක්තිය ඉක්ම ප්‍ර අණු ගැටීය යුතු ය

සත්‍රීයන ගක්තිය

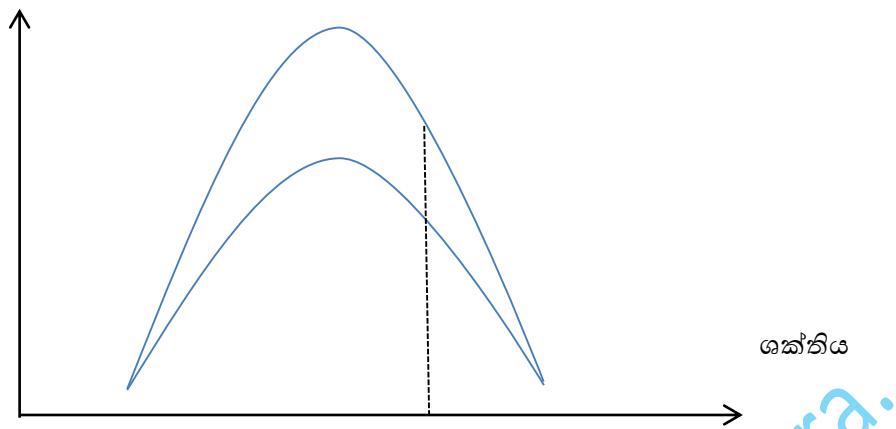
ප්‍රතික්‍රියක ප්‍රතිඵල බවට පත්වීමට එම ප්‍රතික්‍රියක අණු සතුව පැවතිය යුතු අවම ගක්තිය ප්‍රතික්‍රියාවේ සත්‍රීය ගක්තිය ලෙස හැඳින්වේ. එනම් ප්‍රතික්‍රියක සතුව ඇති ගක්ති ප්‍රමාණය අවශ්‍ය ගක්තිය ගක්ති ප්‍රමාණය ඉක්මවා ඇත්තම එම ප්‍රතික්‍රියක අණු එකිනෙක ගැටීම මගින් ප්‍රතිඵල නිපදවීම සිදුවේ.

යම් නියුදියක ඇති අණු ප්‍රමාණය සමඟ ගක්තිය විවෘතනය වන ආකාරය පහත පරිදි දැක්විය හැකිය එහි මගින් සත්‍රීයන ගක්තිය E_a වේ.

නියැදියක උෂ්ණත්වය වැඩිවන විට අනුප්‍රමාණයේ ගක්තියද පහත පරිදි වැඩියෙන් එවිට සක්‍රීයන ගක්තිය ඉක්ම වූ අණු ප්‍රමාණයද ක්‍රමයෙන් වැඩි වේ එවිට සිසුතාවය ද වැඩි විය

අණු ප්‍රමාණය

එසේම යම් නියැදියට උත්ප්‍රේරකයක් එකතු කළ විට ද සක්‍රීයන ගක්තිය අඩු කිරීම සිදු කරයි එම නිසා උත්ප්‍රේරකයක් ගත්විට එයට ප්‍රධාන ලක්ෂණ තුනක් පවතී

- ප්‍රතික්‍රියාවක සිසුතාවය වැඩි කරනු ලබයි
- ප්‍රතික්‍රියාවකදී වැය නොවේ
- ප්‍රතික්‍රියාවට අදාළ සක්‍රීයන ගක්තිය අඩු කරනු ලබයි